

תת"ע (ירושלים) 5510-05-24 - מסורי שרונה נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 5510-05-24 - מסורי שרונה נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 5510-05-24

מסורי שרונה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[04.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 10.06.2024.

2. כנגד המבקשת הוגש דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לה נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א)

לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

3. ביום הדיון אליו זומנה, לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה הקנס המקורי

על סך 750 ₪, לפנים משורת הדין.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקשת היא נעדרה מהדיון עקב בלבול בתאריך. לטענתה היא סברה שמועד הדיון הוא 30.6.24.

בנוסף, טענה המברשת כי היא אמא לתשעה ילדים וכי ביצעה את העבירה בשעת לילה לאחר יום מפרך.

5. לטענת המשיבה, דין הבקשה להידחות נוכח העובדה שמדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט וכי על המבקשת הוטל

קנס המקור בלבד.

דיון

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך

בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל

(פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פלייט- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלייט".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלייט (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייבבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלייט [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייבבות המבקש
11. המבקשת טענה כי עקב בלבול סברה שהדיון יתקיים ביום 30.06.2024.
12. מאישור המסירה אשר נסרק בתיק בית המשפט, עולה כי המבקשת קיבלה לידיה את ההזמנה לדיון ואף חתמה עליה. בהזמנה נכתב באופן ברור ומודפס כי מועד הדיון הוא 10.06.2024 בשעה 09:30.
13. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
14. שכחה של הדיון לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייבבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
- בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקשת כדן ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייבבותה לדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייבבותה של המבקשת ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
17. בבקשתה, הודתה המבקשת בביצוע העבירה אך טענה כי ביצעה את העבירה משום שמיהרה לביתה אחרי יום עמוס. עוד טענה כי היא אמא לתשעה ילדים. טענות אלה אינן מהוות חשש לעיוות דין. יתרה מכך, גם אם הייתה המבקשת מעלה טענות של ממש להגנתה מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזירות של ממש.
18. על אף בקשת המשיבה להטיל על המבקשת כפל קנס, הוטל עליה הקנס הקובע בחוק. בנסיבות אלה, לא הוכחה המבקשת סיכוי כלשהו לשינוי תוצאות ההליך.
- לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשמת עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.
19. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ח סיון תשפ"ד, 04 יולי 2024, בהעדר הצדדים.